

~~Heinesen.~~

råd vanskeligt vil kunne organiseres efter hensigten, hvis sektorrådene ikke inden for en overskuelig tid kan tage sig af de særlige rådgivningsopgaver inden for hvert af de 4 områder. Jeg kan forsikre, at jeg er positiv over for planerne om uddannelsesråd, blot må de nødvendige ressourcer først være tilstede.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om internationalt udviklingsarbejde.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 56) findes i tidenden sp. 1866, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 191).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Arentoft (FP):

Uden at komme nærmere ind på den lidt ejendommelige behandling, som dette lovforslag har fået, skal jeg på fremskridtspartiets vegne udtale: Ifølge bemærkningerne til lovforslaget råder fonden pr. 31 december 1973 over ca. 221 mill. kr., og de påtagne forpligtelser og givne tilsagn udgør ca. 179 mill. kr. Med tillæg af renter skønnes fonden at være tilstrækkelig i den nærmeste årrække, hvorfor fremskridtspartiet indstiller, at der undlades overførsel til fonden i finansåret 1974-75, og at loven så tages op til revision inden udgangen af finansåret 1974-75. Provenuet for 1974-75, ca. 55 mill. kr. indgår i statskassen, hvor der er behov for hver eneste krone, der kan spares.

Det er desværre symptomatisk, at dette høje ting bruger en masse tid på dette lovforslag, der drejer sig om et forholdsvist „lille beløb“, hvorimod det gik meget hurtigt at få vedtaget bemyndigelse til finansministe-

ren til at optage lån i udlandet på 2 mia. kr., og regeringens oprindelige spareforslag på 3 mia. kr. er endog uden forhandlinger i tinget blevet sat ned til det halve. I den forbindelse vil jeg gerne have lov at stille følgende spørgsmål til udenrigsministeren: hvorfor gik regeringen fra sit oprindelige forslag, som indebar en nedskæring af overførslen fra 70 pct. til 12½ pct., pludselig med til kun at skære ned til 35 pct.? Er det ikke bedre at spare 45 mill. kr. end kun 27,5 mill. kr.? Det kan simpelt hen ikke blive ved med at fortsætte uden besparelser på de offentlige udgifter. Her er en virkelig mulighed for, at folketinget kan vise sin gode vilje til at spare, selv om dette beløb jo kun er en dråbe i havet.

Fremskridtspartiet indstiller derfor ændringsforslag nr. 1 til vedtagelse og ændringsforslag nr. 2 til forkastelse. Ændringsforslag nr. 3 om lovens ikrafttrædelsesdato kan fremskridtspartiet tiltræde.

Helle Degn (S):

Socialdemokratiet accepterer, at der tages en besparelse hjem, når det som her sker uden væsentlige bivirkninger for ordningen, som den nu er. Vi erkender, at denne støtteforms effekt, altså hvem denne støtteform gavner mest, må tages op til overvejelse, og vi har noteret os, at der i bemærkningerne til lovforslaget står, at vi i næste samling, 1974-75, netop skal have hele denne ordning til debat. Derfor vil socialdemokratiet anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Kaj V. Andersen (V):

Dette relativt beskedne forslag har jo fået en noget stormende udvalgsbehandling mellem første og anden behandling her i salen. Regeringen syntes, at der skulle spares temmelig meget på tilløbet til en fond, som — det må man vist indrømme — ikke er blevet brugt eller søgt efter sin hensigt. Der var andre, der blev ængstelige for, at man skulle sulte fonden ud, har vi nu fået oplyst, og de såkaldte forligspartier blev så enige om, at man ville spare mindre, det ville sige alligevel lade fonden tilflyde flere midler end oprindeligt tænkt. men det er alt i alt tal, som vi betragter uden lidenskab; lidensskaben i denne sag overlader vi til andre.

Jeg skal bare anbefale, at man nu vedtager dette forslag uden yderligere udvalgsbe-